

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кзз 137/06
11.12.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Милене Инић-Дреџун, Горана Чавлине, Бате Цветковића и Слободана Рашића, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из чл.233. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије, подигнутог против правноснажних решења Општинског суда у Краљеву Ки.267/04 од 17.12.2004. године и Кв.бр.490/04 од 30.12.2004. године, у седници већа одржаној у смислу чл.422. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених, Републичког јавног тужиоца и окривљеног АА, дана 11.12.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије, УКИДАЈУ СЕ правноснажна решења Општинског суда у Краљеву Ки.267/04 од 17.12.2004. године и Кв.бр.490/04 од 30.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

На основу кривичне пријаве ББ против АА, Општинско јавно тужилаштво у Краљеву је својим актом Кт.бр.343/04 од 10.08.2004. године тражило од истражног судије Општинског суда у Краљеву спровођење одређених истражних радњи против АА због кривичног дела фалсификовање исправе из чл.233. став 1. КЗ РС, са предлогом да се у својству осумњиченог саслуша АА а у својству сведока СС, адвокат.

У кривичној пријави, ББ је навео да је АА као пуномоћник ВВ, поднео Општинском суду у Краљеву тужбу против ББ ради сметања поседа, али је у време подношења тужбе, ВВ преминуо, те да је окривљени АА фалсификовао пуномоћје на основу ког је био овлашћен да ангажује СС, адвоката за заступање пред Општинским судом у Краљеву по предметној тужби за сметање поседа.

У поступку спровођења одређених истражних радњи, осумњичени АА је ангажовао браниоца, адвоката СС, односно исто лице које је заступало и тужбу због сметања поседа.

По пријему предлога за спровођење одређених истражних радњи Општинског јавног тужилаштва у Краљеву, суд је прво позвао само осумњиченог АА, који је на заказано саслушање дошао у пратњи браниоца, адвоката СС и дао исказ у његовом присуству. Иако је истражном судији било познато да је адвокат СС предложен за сведока, у тренутку саслушања осумњиченог АА, истражни судија се сагласио са израженом вољом осумњиченог да га у овом поступку брани лице које је у истом поступку предложено и за сведока.

Након што је осумњичени дао свој исказ - одбрану, истражни судија је донео решење Ки.267/04 од 17.12.2004. године, којим се ускраћује СС поступање у својству браниоца окривљеног АА, сходно чл.70. став 2. ЗКП, а које решење је потврђено решењем Општинског суда у Краљеву Кв.бр.490/04 од 30.12.2004. године.

Против наведених решења Општинског суда у Краљеву, Републички јавни тужилац Србије, подигао је захтев за заштиту законитости због повреде одредаба кривичног поступка из чл.97. тач.2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи захтев као основан и у смислу чл.425. став 1. ЗКП и укине правноснажна решења Општинског суда у Краљеву Ки.267/04 од 17.12.2004. и Кв.бр.490/04 од 30.12.2004. године, због повреде одредаба чл.97. тач.2. и 3. ЗКП.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу чл.422. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног АА, размотрио списе предмета заједно са правноснажним решењима против којих је изјављен захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Чл.70. став 2. Законика о кривичном поступку, прописује да бранилац не може бити ни лице које је као сведок позвано на главни претрес осим ако је по ЗКП ослобођено дужности сведочења, и изјавило је да неће да сведочи, па имајући у виду да се у конкретном случају ради о спровођењу одређених истражних радњи, што значи да кривични поступак није још ни покренут, нити је бранилац позван као сведок за главни претрес, није било места позивању на одредбе чл.70. став 2. ЗКП у правноснажном решењу против

кога је подигнут захтев за заштиту законитости.

Чл.97. Законика о кривичном поступку, предвиђа ситуацију кад се једно лице не може ни у ком случају саслушати као сведок, тако што наводи, лица која би својим исказом повредила дужност чувања државне, војне или службене тајне, док га надлежни орган не ослободи те дужности, даље, бранилац окривљеног о ономе што му је окривљени као свом браниоцу поверио и лица која би својим исказом повредила дужност чувања професионалне тајне (верски исповедник, адвокат, лекар, бабица и др.), осим ако је ослобођено те дужности посебним прописом или изјавом лица у чију је корист установљено чување тајне, док чл.237. Закона о парничном поступку, предвиђа да сведок може ускратити сведочење ономе што му је странка као свом пуномоћнику поверила, о ономе о чему му је странка или друго лице поверило као верском исповеднику или чињеницама које је сведок сазнао као адвокат, лекар или у вршењу неког другог позива или неке друге делатности, ако постоји обавеза да се као тајна чува оно што се сазнало у вршењу тог позива или делатности, те да председник већа мора сведока упозорити и на њихово право да могу ускратити давање исказа.

С обзиром на садржину наведених законских одредаба и имајући у виду да је неспорно да је адвокат СС био у дужем пословном односу са окривљеним АА, с обзиром да је био његов пуномоћник у парници, поводом које се води овај кривични поступак, а да је у овом кривичном поступку био његов бранилац, те да је у склопу вршења свог позива адвоката и вршења улоге браниоца у кривичном поступку дошао до информације која се односи на спорно пуномоћје, те да, обзиром на саму функцију браниоца и припремање одбране о спорном пуномоћју, морао да разговара са својим брањеником, те самим тим он о овим чињеницама није могао да сведочи, с обзиром на одредбе из чл.97. ЗКП, иако је тужилац то предложио.

Из изнетих разлога, правноснажним решењем повређене су одредбе из чл.97. Законика о кривичном поступку, па стога а и зато што су те повреде учињене на штету окривљеног АА, с обзиром да му је ограничено право на одбрану, Врховни суд је на основу чл.425. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

З а п и с н и ч а р Председник већа-судија

Небојша Павловић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дм